

CIUTADANA DEMPEUS Maribel Nogué i Felip



Les claus del perquè de les retallades en sanitat



Les intencions de privatització dels recursos de la sanitat catalana que pretén el govern de CiU vénen de lluny. Mai no han cregut en el sistema públic de salut, en tot cas han cregut en els recursos públics que s'hi ha destinat històricament a partir de les cotitzacions de la Seguretat Social i, lluny d'acceptar que són una conquesta social dels treballadors i els seus drets, ho han vist sempre com una càrrega, com un cost empresarial feixuc de suportar perquè no podien incidir en la seva gestió ni obtenir-ne cap benefici.

Que poc va durar aquesta situació d'aguantar-se perquè mica en mica van trobar els mecanismes per donar-li la volta i retornar a la patronal el control d'aquesta ingent quantitat de diners que surt de les empreses per convertir-la en capital de negoci, sobretot pel que respecta als pressupostos de la sanitat, una de les partides més cobejades per ser de les més quantioses dels Pressupostos Generals de la Generalitat d'ençà que es varen produir les transferències sanitàries a Catalunya l'any 1981.

Primer fou la integració a la xarxa pública dels Hospitals municipals, semipúblics o socials de tot tipus que hi havia en el territori català formant la famosa XHUP, l'any 1984, i que ja va suposar la renúncia a tenir una xarxa pròpia tot admetent la concertació de serveis o la semi-privatització. Amb l'aprovació de la Llei d'Ordenació Sanitària de l'any 1990 s'obria definitivament la porta a la concertació de serveis a la privada, si bé en casos excepcionals, ja es parlava dels serveis de finançament públic, és a dir, que es finançaria amb diner públic, però ni la titularitat dels centres ni del seu personal tindria perquè ser públic. I aquí va començar la disbauxa i proliferació dels centres concertats a mercè dels interessos privats del sector i d'influència econòmica i política de torn, consolidant-se un model de gestió on el que prima són els comptes de resultats, no tant els objectius de salut de la població, que resten a un segon pla, formant part dels enunciats dels projectes tècnics que justifiquen les inversions o despeses econòmiques, que van per davant de tota prioritat executiva.

Amb l'entrada de nou del govern de CiU, després dels anys de tripartit (que també assumien les modes de privatització en ares a la gestió i els comptes de resultats), amb el conseller Boi Ruiz s'han acabat les mitges tintes i el dissimular que volem fer una sanitat pública. Ara, ja descaradament, es va a la seva privatització. El Sr. Boi Ruiz, abans de ser nomenat Conseller, era el representant de la patronal del sector en la mesa de negociacions, on defensava obertament els interessos de les mútues en accelerar el procés de fer-se amb el control i ús de la totalitat de les instal·lacions i gestió del sistema públic de salut, i l'única forma d'aconseguir-ho és degradant del tot la sanitat pública, mentalitzant la necessitat del copagament i la conveniència de contractar pòlisses d'assegurances privades. D'això ja se n'encarrega el Sr. Artur Mas, de negociar amb l'Estat que qui tingui una pòlissa d'aquestes desgravi en la declaració d'IRPF..

Però què ens trobem?, que ja ningú no té diners per pagar-se una pòlissa d'aquestes i s'està consolidant el model social que pretén CiU i, no ens enganyem, també el PP: una societat on sols hi càpiguen uns pocs i la resta en quedin exclosos. Dit d'una altra manera, menú per a tothom i carta per qui la pugui pagar. Amb això hauran aniquilat el model de sanitat pública universal i de qualitat que havíem assolit amb tanta lluita dels nostres avantpassats, retrocedint en el temps un segle enrere o més.

I què més ens prepara el Sr. Mas que ja ho ha dit obertament per la televisió? Per què té tantes ganes de que li transfereixin els grans Hospitals de la Seguretat Social, com ara el de Bellvitge, Vall d'Hebron, i els altres?... Doncs, simplement, es vendran el seu patrimoni a una Caixa molt catalana i solvent per tenir diners i poder finançar els seus deutes i projectes. Llavors pagaran a aquesta entitat financera un lloguer mensual o anual per poder fer servir els seus edificis i instal·lacions sanitàries que ja veurem qui explotarà i tothom content. No ens caldrà alimentar bancs estrangers, ens ho podem fer autònomament amb els de casa... Parlem clar, negoci rodó per a tothom a costa del patrimoni dels treballadors. Ja n'hi ha prou de fer negoci amb la nostra salut!

maribelanoia@gmail.com